

Notícies

La primera notícia de la qual hem de fer esment n'és una de ben dolorosa. En Raimon Bonal ens va deixar el proppassat dia 15 de gener. Tots el trobarem a faltar, com amic, com a soci de l'ACS, com a professional. D'aquest sentiment ens en parla tot seguit el seu amic i estret col·laborador de tants anys, Joan Costa.

En Raimon Bonal i Falgas

Segurament que a l'ACS ens costarà molt no trobar en Raimon a les reunions de Junta, a les Assemblees, llegir el Butlletí o la Revista i no veure el seu nom ni els seus escrits enlloc. Però aquesta és la realitat.

Són molts els anys que he treballat junt amb en Raimon. Era en els inicis de la dècada dels anys 70, quan a casa nostra la Sociologia era encara una cosa "una mica sospitosa", que des del Departament d'estudis de la Fundació Jaume Bofill anàvem analitzant les realitats que configuraven els barris que de manera anàrquica havien anat formant la perifèria de la ciutat de Barcelona.

Les llargues passejades pels barris, l'observació i la vivència de les problemàtiques que hi havia, el contacte amb els veïns, etc. ens portava a uns diàlegs realment enriquidors, i ens feia baixar dels núvols de les teories a la dinàmica de la realitat. Vaig aprendre molt treballant amb en Raimon.

SUMARI

Notícies: Raimon Bonal ens ha deixat. Assemblea General Anual de Socis/es. Properes activitats.

Un congrés que és un punt de partida

Visites del Curs: La recerca sociològica a Catalunya (III)

Convocatòries, cursos

Coordinació: Eulàlia Solé

Secretaria: Montse Camps

Societat Catalana de Sociologia

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Carrer del Carme, 47, 08001 Barcelona

Tels. 93 270 16 20/51

Fax: 93 270 11 80

Correu electrònic: scs@iec.es

Plana web: www.iec.es/scs

No voldria que el record d'en Raimon quedés en aquest àmbit purament personal, malgrat que sincerament crec que ho havia de dir. La seva presència i la seva dedicació a l'Associació Catalana de Sociologia és de tots coneguda i no la podem passar per alt. Sens cap mena de dubte, avui en dia hi han línies i actuacions de l'ACS que són fruit de la dedicació i de les iniciatives d'en Raimon: moltes de les temàtiques que estructuraren els Congressos de Girona i Lleida, les jornades que s'han portat a terme en la seu de l'Institut d'Estudis Catalans plantejant problemes i qüestions de la realitat catalana i com aquesta realitat era vista i analitzada per diferents professionals del camp de la Sociologia.

Recordo que pocs dies abans de Nadal vàrem dinar junts i em deia: "Ara, quan em jubili, vull dedicar-me més de ple a l'Associació, ja que des de l'Associació es poden fer moltes coses que des de la Universitat no es faran mai, i són necessàries perquè la professió del sociòleg no quedi encarcerada". De fet, en el Congrés de Joves Sociòlegs que es va celebrar en els inicis del mes de desembre, en el seu discurs de clausura anà molt en aquesta línia crítica. Es va emocionar molt quan al final els alumnes que omplien la sala de gom a gom el varen aplaudir fortament.

Seria desitjable que aquesta empenta d'en Raimon continués impregnant i dinamitzant fortament el futur de l'ACS. Serà la manera de que encara hi sigui present.

Assemblea General Anual de Socis/es

El propassat 19 de desembre tingué lloc l'assemblea general ordinària de socis. D'entre els punts que es varen tractar destaquem els següents:

En el seu informe, el president va posar de relleu les activitats que s'havien dut a terme al llarg de l'any 2000:

-Publicació de tres números de la Revista Catalana de Sociologia.

-III edició del curs sobre Recerca Sociològica a Catalunya.

-Confecció de la pàgina Web de l'ACS.

-Celebració de tres sopars-col·loqui sobre els temes, respectivament, de moviments socials, cultura i immigració.

-I Congrés Català de Joves Sociòlegs i Sociòlogues.

-Pràctiques amb estudiants, fruit d'un conveni amb la Facultat de Ciències Polítiques i d'Administració Pública.

-Creixement de l'afiliació de socis, en especial procedents de l'ALIES (Associació de Llicenciats i Estudiants de Sociologia de l'UB). Ara som 265 socis/es.

Pel que fa a l'any 2001, es proposa augmentar la quota de soci, passant de les 5.000 pessetes l'any actuals a 7.000, i de les 2.500 per a estudiants a les 3.500. El motiu és basa en la necessitat de fer front a les despeses que generen les creixents activitats de l'ACS. Per altra banda, la contribució d'afiliació que s'abona a la FES també ha augmentat, s'ha d'abonar una quota a l'IEC i cal tenir en compte els costos del disseny de la pàgina Web.

S'aprofità l'Assemblea per fer la presentació, a càrrec de la Paquita Sanvicén, que n'és la responsable, de la pàgina Web de l'ACS.

La pàgina neix amb la intenció de ser una eina útil per als sociòlegs i sociòlogues. Cal puntualitzar que és una pàgina que "s'està fent" i, per tant, no està acabada sinó tot just encetada. Per la qual cosa, es demana la col·laboració de tots els associats/des (per exemple, es podria indicar camps temàtics per incloure). Actualment, a la pàgina es dona informació sobre el que fa l'ACS (activitats realitzades i agenda puntual de les activitats que es faran), així com de les seves publicacions (Revista Catalana de Sociologia i Butlletí). A més a més,

en diverses seccions s'ofereix informació d'interès professional: Directori de sociòlegs/es dels Països Catalans, la Sociologia per àmbits temàtics, enllaços específics, biblioteques i bases de dades, beques i ajuts, entre d'altres. Tots els presents van felicitar la Paquita Sanvicén per la tasca feta, atès que ha recollit les idees sobre el projecte de pàgina Web, per encàrrec de la Junta de l'ACS, i les ha fet realitat amb escreix. El president remarca que l'IEC ha apostat decididament per aquesta Web, que té característiques de Portal.

Un darrer apunt ens permet recordar que, en acabar, es va prendre una copa de cava i un piscolabis que va comptar encara amb la presència entranyable d'en Raimon Bonal.

Properes activitats

-El dijous dia 1 de març està previst de celebrar el 4t sopar-col·loqui. Versarà sobre la Sociologia de les Desigualtats, i la trobada ens permetrà honorar a en Raimon Bonal, com a preclar estudiós que va ser de la problemàtica social.

-Per altra banda, el curs sobre la Recerca Sociològica a Catalunya, del qual n'era responsable en Raimon Bonal, continuarà impartint-se. Correrà a càrrec d'en Xavier Godàs, soci de l'ACS i membre de la Junta. A més a més d'haver treballat al costat d'en Raimon Bonal durant força temps, és col·laborador docent a l'UB.

-S'està pendent de decidir els actes a realitzar en homenatge al soci i amic desaparegut, tant per part de l'ACS com de l'IEC.

Un Congrés que és un punt de partida

Els dies 15 i 16 de desembre de 2000 es va celebrar a la Facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat de Barcelona el *1er Congrés Català de Joves Sociòlegs i Sociòlogues*, sota el lema *estudis, recerca i treball*. La convocatòria del Congrés s'adreçà als i les estudiants de

Sociologia, fonamentalment de la Universitat de Barcelona i de la Universitat Autònoma de Barcelona, i als/les llicenciats/des des de 1994 fins ara. 570 persones varen participar i 80 d'aquestes amb ponència: tot un èxit. Cal assenyalar que aquest Congrés és el de més nombre absolut de participants que s'ha fet mai a Catalunya en l'àmbit de la Sociologia i, en termes relatius, un dels més concorreguts si prenem de referència el conjunt de l'Estat. No obstant, pot afirmar-se que un congrés aconsegueix la seva funció si els objectius de tipus qualitatiu que el defineixen són assolits. Els organitzadors considerem que així ha estat. Vegem per què.

El Congrés tenia dos propòsits fonamentals: primer, trametre informació sobre l'estat de la recerca i el treball en l'àmbit de la sociologia; segon, incentivar l'associacionisme per tal que els propis assistents al Congrés vetllin per l'excel·lència científica de la nostra disciplina i ajudin a obrir perspectives laborals. Un tercer objectiu, si es vol col·lateral però per a nosaltres important, va ser reunir per primera vegada en un mateix espai a estudiants i llicenciats/des de la UB i de la UAB. Aquest darrer objectiu ha estat plenament assolit des del procés de convocatòria: un equip de 35 persones de la UB i de la UAB han estat treballant colze a colze en tasques d'organització, científiques i de coordinació des del juny de l'any passat.

Pel que fa a la tramesa d'informació sobre recerca i treball, dues taules rodones afrontaren aquesta qüestió. La primera, *La recerca a Catalunya avui i perspectives de futur*, serví per fer una fotografia aproximada de la recerca que es fa al nostre país des de la universitat i des de l'àmbit privat no lucratiu. D'aquesta taula van sorgir elements de discussió d'importància: el fet que investigar des de la sociologia no equival a dedicar-se a la recerca en l'àmbit acadèmic, però que les universitats han de garantir el desenvolupament d'una recerca bàsica en tant que bé públic no mediatitzat pel mercat; que és imprescindible avaluar la qualitat de les recerques i que aquesta avaluació ha de ser pública, tant pel que fa a les qüestions pròpies del desenvolupament científic com a les de gestió dels recursos emprats; que és de justícia

donar importància i relleu al treball efectuat en condicions de beca, tot evitant al màxim la precarietat en la què es troben els becaris i les becàries. La segona taula, *La sociologia en el mercat de treball*, suposà un excel·lent exercici de discussió sobre la nostra disciplina en tant que professió, que compregué diversos escenaris: l'empresa privada, la universitat, l'administració, els autònoms i les entitats no lucratives. Totes les intervencions de la taula varen ser efectuades per persones vinculades a aquests diferents àmbits que seguien el requisit de convocatòria del congrés: no haver-se llicenciat abans de 1994. Interessa destacar que, malgrat la llista de greuges sobre la nostra situació laboral, com ara la precarietat o la incertesa laborals (ambdós sengles problemes estructurals propis de les relacions de treball actuals), o el persistent desconeixement social de la sociologia, el conjunt d'intervencions destacaren elements positius de cara al futur que hem de retenir: el fet que la sociologia és socialment encara força desconeguda implica també que hi ha un camí nou per recórrer que l'han de fer amb creativitat les noves generacions de llicenciats i llicenciades; la capacitat de maniobra que ofereix la sociologia per adequar-se a les demandes canviant de l'oferta de treball, degut a que és una disciplina de base generalista, és una avantatge que hem de saber cultivar; la necessitat de pressionar per connectar més la universitat amb les biografies laborals dels seus llicenciats, per tal que els plans d'estudi considerin amb més deteniment la realitat exterior a la universitat; l'incentiu de superar sense traumes la idea que una persona només pot considerar-se sociòloga si es dedica a la recerca bàsica que ofereix la universitat: es sociòleg o sociòloga qui treballa en funció d'haver estudiat sociologia i executa tasques relacionades amb la disciplina.

Finalment, el dia 16 a la tarda es va efectuar una *Assemblea General* sobre la situació de l'associacionisme en Sociologia, tant pel que fa a l'escenari estrictament universitari (llicenciatura i doctorat) com l'exterior a la universitat. Una idea resumeix les resolucions de l'assemblea: no hi haurà variació substancial dels paràmetres que limiten i ofeguen la sociologia si no intervenim nosaltres per

modificar-los en positiu. En cap cas l'assemblea va ser un escenari de demandes per tal que algú en particular o alguna entitat en les gestioni a major benefici nostre. L'assemblea va servir per incentivar els i les participants a involucrar-se en el treball associatiu seguint els següents objectius generals: articular un espai de treball comú entre els estudiants de llicenciatura i doctorat de la UB i de la UAB, que permeti una major influència en la configuració dels plans d'estudi; intervenir activament en l'associacionisme exterior a la universitat, a través de l'*Associació Catalana de Sociologia* i el *Col·legi de Sociòlegs i Politòlegs*; sistematitzar la convocatòria de congressos de joves sociòlegs i sociòlogues cada dos anys, havent de convocar-se el proper a la UAB i tenint com a àmbit territorial de referència els Països Catalans; fer el seguiment dels nostres companys i companyes llicenciats/des, a fi i efecte de veure quines són les biografies laborals i els problemes en què es troben, per d'aquesta manera contribuir a superar-los des de l'àmbit universitari i l'associacionisme. A banda d'aquestes tasques a llarg terme, sota el mandat de l'assemblea ara ja estem treballant en: la creació d'una pàgina WEB que serveixi de punt de connexió i de serveis d'informació per a l'espai d'estudiants i nous llicenciats/des; l'organització d'una exposició sobre els continguts i les resolucions del Congrés, que es muntarà a la UB i la UAB, i que tindrà com a finalitat difondre el sentit del treball congressual a més persones de les 570 participants del passat desembre; la publicació de la informació sobre sortides professionals que ens aportà l'organització de la taula que tractà aquesta qüestió, perquè serveixi com a "guia de futur" per a aquells i aquelles que estan acabant els estudis.

En fi, el nostre Congrés només ha estat l'excusa perquè les noves generacions de sociòlegs i sociòlogues comencin a guanyar el terreny que es mereixen. Aquest més de gener ja ens hi hem tornat a posar.

Signen aquest article en representació del conjunt d'organitzadors i organitzadores: Xavier Godàs, Lluís Sàez i Elisenda Ros.

Dediquem el treball efectuat en aquest Congrés i el que ha de venir a en Raimon Bonal, sociòleg compromès amb la Sociologia, professor de la UB i sobretot amic, que ens va deixar el dia 15 de gener.

Visites del Curs:

La recerca sociològica a Catalunya (III)

Continuem publicant en aquestes planes els treballs de resum sobre les sessions del curs *La recerca sociològica a Catalunya*, que enguany se celebra en la seva tercera edició. Aquests textos provenen de la primera convocatòria del curs i varen realitzar-se a iniciativa dels mateixos alumnes del curs. Des d'aquest butlletí pensem que pot ser útil, a més, divulgar-ne el seu contingut més àmpliament a través d'aquestes pàgines. Entenem que, a part de mostrar el treball que es fa al curs, també és bo que es doni a conèixer els centres que han ajudat a fer-lo possible, en quant a les recerques i les activitats que s'hi duen a terme. A continuació s'ofereix el resum de la visita realitzada al CERC, en data 4 de febrer de 1999.

Recordem que aquest curs va ser possible gràcies a la perseverant tasca del nostre company Raimon Bonal. Serveixin doncs aquests treballs com a testimoni i homenatge de la seva permanent dedicació a la formació dels nous sociòlegs i sociòlogues.

SESSIÓ 2^a: Centre d'Estudis i de Recursos Culturals (CERC), Pati Maning, Montealegre, 7, 08001 Barcelona.
Tel. 93 402 25 75
src.cerc@diba.es
Entrevista: Eduard Miralles, Esther i Carme.

1. Introducció al origen i la ubicació del CERC: la Diputació de Barcelona.

El CERC es troba ubicat al Pati Maning del que fou l'antiga Casa de la Caritat de Barcelona, fins l'any 1958. El final d'aquesta institució deixà un gran solar buit al mig del Raval barceloní. La primera peça rehabilitada de la Casa de la Caritat fou el Pati Maning (els noms dels patis es corresponien amb els noms dels antics donants). La remodelació al 1986 del que era l'antic pati noble de l'antiga Casa de Caritat va donar pas a la creació del CERC, que ja porta 12 anys de trajectòria.

L'Eduard Miralles ens va fer una petita introducció històrica de la Diputació de Barcelona: *La raó per la qual estem aquí es remunta a principis de segle*, quan la burgesia catalana va crear la Mancomunitat de Catalunya, entorn al 1910; una associació de les quatre diputacions catalanes que assumiren una espècie de mandat regionalista i engegaren una sèrie de serveis: l'Escola de la Dona; l'Escola de Biblioteconomia; l'Institut del Teatre; l'Escola del Treball Industrial; l'Institut d'Estudis Catalans, etc. Quan la Mancomunitat finalitzà, la Diputació de Barcelona va heretar tots aquests serveis, havent-los de gestionar fins a la Guerra Civil i conservats *en certa manera*, durant el franquisme. Amb l'arribada de la democràcia, l'Estatut de Catalunya assenyala que l'ordenació territorial de Catalunya és desenvolupa per comarques (Consells Comarcals) i no per províncies. Les Diputacions quedaran a partir d'aquest moment com *un poder local de segon grau* amb una única funció: *l'assistència a les corporacions locals*, és a dir, assistir als Ajuntaments.

Tal com diu E. Miralles, "la identitat local és molt forta"; només a Catalunya hi ha uns 945 ajuntaments, 311 dels quals són dintre de la demarcació territorial que es correspondria amb la província de Barcelona. Aquesta proliferació d'ajuntaments és valorada per l'E. Miralles com a problema. En referència a la relació existent entre Diputació i ajuntaments, sosté que, atenent a què la funció de la Diputació és la de donar assistència i cooperació municipal, "si les funcions dels Ajuntaments són clares, les

funcions de la Diputació també ho poden ser més...".

2. Cultura.

Miralles explicà que les polítiques culturals són relativament noves, com a "sector subsidiari de l'Estat del Benestar". Parla de *tabú* per qualificar la relació existent entre la política pública i la cultura. Assenyala que la legislació existent fa una vaga menció a aquesta relació entre els poders públics i la cultura; la Constitució només fa esment a l'obligació de "conservació i divulgació del patrimoni"; la Llei de Bases de Règim Local estableix en els municipis majors de 5000 habitants, l'obligació d'una biblioteca pública. L'administració que més diners públics ha destinat a la cultura han estat els Ajuntaments, "sense l'obligació de fer-ho, ni de tenir els recursos", afirmà Miralles. Les raons per fer-ho es corresponen amb la proximitat al ciutadà/na i amb la de donar aquesta imatge.

El CERC, com centre obert a meitat dels '80 (1986), ofereix uns serveis orientats per l'acció cultural local. Al 1986 la cooperació amb l'Ajuntament es fa amb un altre tipus d'eines: "les de la formació immaterial", que inclouen la formació/informació; la recerca i publicacions; i l'assessorament. Segons Miralles allò que ja s'havia explorat en altres camps," per exemple un Centre de Recursos Pedagògics ".

Un dels interrogants actuals es corresponen amb la qüestió de la transformació de la informació en coneixement i com operativitzar-la. La relació entre informació i formació ("com millor estigui el personal per fer servir els recursos, millor els podrà aprofitar").

3. La gestió cultural i el CERC.

Respecte al que Miralles anomena "els especialistes de la gestió cultural", afirma que no hi ha identitat professional en aquest sector, "la gent ni es coneix ni es reconeix, i normalment arriben a fer aquesta feina per casualitat". (La formació de l'E. Miralles es correspon amb el camp de la filosofia; l'Esther és politòloga i documentalista; i la Carme es

mou en activitats de Recursos Humans i prové també de la Filosofia). La gestió cultural no és una ciència, sinó una ocupació en la que intervenen tres coses: a) saber interdisciplinari; b) saber fer (domini d'unes eines); c) saber "estar".

Miralles explica l'activitat que porta a terme el CERC en termes d'un processador d'informació (inputs) que produeix coneixement i es concreta en acció (outputs).

Les activitats que porta a terme el CERC són bàsicament de tres tipus: a) l'assessorament i el consell; b) la formació; c) les publicacions.

L'Esther explicà l'experiència dels BANCS CULTURALS: davant l'interrogant següent: "quins problemes ens trobem a l'intentar traduir i transformar la informació en coneixement?". Interrogant situat a la primera fase del processament d'informació, en la part dels inputs.

La Carme, en canvi, explicà un altre pas situat a la fase final d'aquest processament, en la part dels outputs: la qüestió de la tipologia de la informació: la seva operativitat, productivitat i contrast empíric.

4. Banc d'informació Cultural (Esther).

El BIC és una base de dades de recursos culturals de la província de Barcelona. El BIC va néixer d'una demanda concreta: una tècnica de cultura del Penedès va dir: "tenim una necessitat", i d'aquesta necessitat real va néixer l'embrió del BIC. Més tard es plantejà com un sistema d'informació actualitzada; és a dir, la base de dades BIC pretén formar un sistema d'actualització permanent.

Els usuaris del BIC són: altres bases de dades; tècnics municipals de cultura, etc. Es tenen en compte tres elements: a) territori; b) agents; c) actuacions: en referència a equipaments; mitjans de comunicació; iniciatives singulars (exemple: Fires); infraestructura logística.

Un exemple: la construcció d'una base de dades en correspondència a un estudi de camp. La complicació sorgeix -ens diu l'Esther- en fer la 'calaixera'; és a dir, en la definició de les categories; que la informació sigui homogènia, comparable i contrastable. El primer pas és definir el tema d'estudi; el segon, territorialitzar. Un possible dilema que pot sorgir en arribar a aquest punt, es el de quin/s criteri/s seleccionem com a prioritari per considerar a unes persones lligades a un territori: per exemple, a) els que han nascut; b) els que viuen; c) els que paguen l'impost, etc.

A propòsit de la informació i les seves fonts, la Esther assenyala que les administracions polítiques disposen d'unes quantitats ingents d'informació, però desordenada. Com a exemple, posa el cas dels registres d'associacions; "existeix un gran número d'aquests, però... hi ha un cens d'associacions en defunció?". L'actualització ha de ser contínua i constant. Aquesta és una de les raons de creació del BIC. També s'assenyala que a les dades se les ha de sotmetre a un tractament que passa per diferents fases: a) se les ha de descriure; b) se les ha de creuar; c) se les ha d'interpretar. La font d'informació bàsica utilitzada pel CERC són els censos dels Ajuntaments i la funció del CERC és ordenar aquesta informació.

Hi ha una complicació afegida entorn a la definició de cultura; la qual cosa dificulta encara més la tasca de comparació entre les diferents administracions, que no utilitzen els mateixos criteris per classificar les activitats i tasques considerades pròpiament culturals. "Els fenòmens culturals no són homogenis". Com a exemple concret assenyala les dificultats que els hi va originar un estudi sobre les inversions i despeses en matèria de cultura, per part dels deu ajuntaments més grans de la província de Barcelona.

Quant a bases de dades, actualment, l'equip del CERC ja ha tancat dos comarques (el Vallès Oriental i l'Osona), i en aquests moments estan a punt de tancar la comarca del Maresme. El disseny d'aquestes bases de dades, recull les iniciatives dels agents i el tipus d'actuacions portades a terme. Els tipus de cerca triats són:

a) per territori (per exemple: a Manlleu, què hi ha?); b) cerques més elaborades per tipologia de recursos, definits prèviament.

5. Accions concretes i retroalimentació del procés (Carme).

El tipus de clients del CERC són polítics i tècnics. El CERC es reconeix en la característica de "voluntat de servei públic", i creuen en què hi ha d'haver un mínim de serveis estandarditzats. Hi ha un doble sentit en l'activitat i procés de retroalimentació del CERC, que reverteix en: a) la demanda dels ajuntaments, b) i en la creació d'un sistema d'assessorament cultural, que "estructuri sistemes de categories que permetin que les coses se simplifiquin per abordar l'acció".

Actualment el CERC assessorava a 8 municipis. La demanda els hi arriba per part dels Ajuntaments. Algunes de les demandes actuals són les següents: a) Premià: criteris per dissenyar un pla de cultura; b) Sant Adrià de Besòs: disseny del Pla Estratègic municipal de Cultura (aprofitant el Pla 2004); c) Sant Hipòlit: informació sobre els tècnics d'equipaments; d) Viladecavalls: gestió del Centre Cívic (no saben com implementar un sistema de funcionament, a un de gestió); e) Disseny de Plans Estratègics de Cultura; f) Disseny d'equipaments culturals; g) Assessoraments diversos (que inclou disseny d'activitats i projectes), h) Seguiment i avaluacions (en conveni amb altres entitats i persones, com per exemple, alumnes en pràctiques de llicenciatures i mestratges universitaris; beques específiques de l'Ajuntament; convenis amb l'Associació de Gestors Culturals de Catalunya, etc.).

El circuit que segueix la Demanda/Recerca és el següent:

a) Arriba la petició formal; b) Reunió /valoració; c) Entra en marxa el circuit intern de la pròpia Diputació i del CERC; d) Anàlisi de la informació; e) Elaboració de l'informe (discussió conjunta amb l'Ajuntament) / diagnosi/

propostes.; f) Firma d'un protocol (no s'ha fet encara).

La línia de treball és la següent: a) establir una periodicitat de reunions; b) establir la necessitat o no de convenis; c) establir els terminis de tancament de la recerca; d) establir com es farà el seguiment l'avaluació.

CORRECCIÓ D'ERRATES: A l'anterior ressenya del Curs, publicada al Butlletí nº 63, s'indicava com a signant del treball en Carles Gironès. En realitat, la ressenya va ser realitzada conjuntament per tots els estudiants d'aquest curs. El mateix val a dir per a la d'aquest Butlletí.

Convocatòries, Cursos

Cicle de conferències sobre la transició a l'Europa de l'Est

-9 febrer. La situació i la funció dels intel·lectuals durant el règim comunista i durant el postcomunisme. André Glucksman i Drinka Gojkovic.

20 febrer. Nacionalisme a l'antiga Iugoslàvia: guerra, poder, intel·lectuals, ciutadans. Predrag Matvejevic i Obrad Savic.

27 febrer. Conseqüències de l'enfrontament interètnic. El cas de Kosovo. Misha Glenny i Veton Surroi.

6 de març. De la coexistència multiètnica a la neteja ètnica. El cas de Bòsnia. Pere Vilanova i Zlatko Dizdarevic.

13 de març. La ruptura amb el passat: mutació d'identitat i canvi de sistema polític. Jacaues Rupnil i Ales Debeljak.

20 de març. La persistència del passat. Françoise Thom i Sveltana Alexievitch.

27 de març. Després de l'aïllament: canvi de la percepció de l'Est sobre Occident. Tommaso di Francesco i Fatos Lubonja.

3 abril. Els dos costats del mur. Gerhard Koenen i Lutz Rathenow.

Organitza: Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Montalegre, 5, 08001 Barcelona
Tel. 93 30641 33 Fax 93 3014254
e-mail: cursos@cccbb.org

Les sessions tindran lloc a les 19 hores

Preu de la matrícula:
5.000 PTA
3.500 PTA, estudiants, jubilats i aturats
3.000 PTA, amics del CCCB

Seminari: "Medical Anthopology at home. Second meeting"

Abril 2001
Universitat Rovira i Virgili, Tarragona
Tel 977 559748
e-mail: ddsf@fll.urv.es

Publicacions dels socis

- Qualsevol ressenya de les publicacions, estudis o investigacions dels nostres socis serà ben rebuda i publicada.
- Si desitgeu publicar un article, poseu-vos en contacte amb la Junta o amb la secretaria de l'ACS.
- També exposarem qualsevol informació sobre jornades, congressos, seminaris i cursos d'interès que ens feu arribar.
- Us quedarem agraïts de qualsevol comentari o suggeriment que vulgueu fer-nos.

Fitxa d'inscripció

Nom.....Cognoms.....

DNI..... Adreça.....

Codi Postal..... Localitat.....

Telf. -..... Correu electrònic

Quota Anual 7.000 PTA Estudiants 3.500 PTA (el 1r. any)

Dades per a la domiciliació

Banc o Caixa Codi Signatura:

Agència Codi

Nº. Compte

Data.....

També podeu fer l'ingrés al compte núm. 2100-0963-62-0200027465 de "la Caixa" que té l'Associació Catalana de Sociologia. Per a qualsevol consulta adreceu-vos a:

Tels. 93 270 16 20/51. Correu electrònic scs@iec.es